

Óli Jacobsen

Anna Christiansen: NONNURNAR VÓRU GÓÐAR AT BÚGVA HJÁ

Vanligt var á bygd at ganga í skúla til næmingurin var 14 ár. Men nøkur børn vóru so væl fyri, at tey kundi fara til Havnar í realskúla. Anna var eitt teirra

4.partur

Hilmar Kass, m.a. kendur sum løgtingsmaður í mong ár, er javngamal við Onnu, og tey gingu í flokki saman. Hann sigur eisini Johan Poulsen at hava verið ein góðan lærara, men tað órógvandi tó nakað, at Johan var nógv burtur, og at ymiskir vikarar komu fyri hann. Teir vóru góðir lærarar, men best er at hava sama lærara alla tíðina. Umframt Jens Wang, sum fyrr er umrøddur, minnst Hilmar, at Olaf Petersen, seinni árin kendur lærari á Argjum, eisini var vikarur.

Johan Poulsen undirvísti í donskum og Christian Høj í føroyskum. Tá fóru børnini annars í skúla tann dagin, tey fyltu sjei ár. Hjá okkum í Gøtu fóru vit skúla aftaná páskir.

Tað vóru fyra flokkar, so í nøkrum flokkum mátti gangast í tvey ár. Børnini vórðu flutt upp eftir dugnaskapi. Hetta var eisini annarleiðis í Gøtu, har børnini vórðu flutt upp eftir aldri.

Tað var ein drongur, sum fleiri ferðir

varð umlopin, tá ið stóða skuldi takast til uppflyting, tí hann skuldi duga ov illa. Men hann var orðblindur, eitt fyrbrigdi, sum als ikki var kent tá. Men hesin drongur bleiv seinnu ein av fremstu tekniskum snillingum, so har hevur einki bilað.

Anna sigur, at Hilmar dugdi væl í skúlanum. Hann var ógvuliga virkin og skipaði millum annað fyri føroyskum dansi í skúlanum.

Johan Poulsen hevði eisini kvøldskúla. Bartal Kass lærði m.a. roknskap hjá honum.

Hilmar gekk í skúla, til hann var 14 ár og fór so til skips við Austerlitz, kenda skipinum hjá pápanum, Bartali. Anna gekk í skúla hjá pápa sínum, Johan Poulsen, til hon var 12 ára gomul.

Tað vóru ikki nógvir móguleikar hjá gentum tá ið tíðini, men sum Anna greiðir frá, so var ein móguleiki.

Gott at vera hjá nonnunum

Anna heldur áfram:

Tá eg var um 12 ára aldur, fór eg til Havnar at ganga í Realskúla. Hetta var ikki so sjáldsamt tá. Tað vóru fleiri gentur úr

Eysturoynni, sum gjørdur tað sama. Hetta var tá í tíðini nærum einasti móguleiki hjá gentum fyri at fáa eina útbúgving út um fólkaskúlan.

Fyrstu tíðina búði eg hjá nonnunum, sum hýsti gentum, sum komu til Havnar. Vit vóru 12 gentur, sum búðu har.

Vit svóvu í einum stórum sovisali uppi á loftinum, so privatliv var einki. Tað hekk kanska eitt klæði millum sengurnar, men hetta riggaði kortini bara væl.

Í dag eru mær vitandi bara seks nonnur eftir, men tá vóru tær 28 í tali. Nonnurnar vóru nokk so strangar.

Vit skuldu vera inni tíðliga á kvøldi. Kl. hálgum sjei haldi eg meg minnst. Og vit skuldu siga frá, um farið varð oman í býin. Men hetta dæmdi foreldrunum væl. Hetta gjørdi tey tryggari.

Ein genta, sum var væl eldri enn vit, hevði ein drong í Havn. Tá riggar ikki so væl at skula vera inni tíðliga á kvøldi. Vit hjálptu henni at sníkja seg út, uttan at

nonnurnar visti av tí og eisini at fáa hana inn aftur á sama hátt.

Men hetta kundi ikki blíva við at ganga. Ein dagin finna nonnurnar út av hesum, og tá slapp hon ikki var vera verandi.

Sjálvt um nonnurnar vóru útlendingar frá ymiskum londum, so dugdu tær væl føroyskt. Tær høvdu eisini neyt og mjólk-aðu eisini. Tað vóru serliga tvær, sum dugdu væl at mjólka. Vit hjálptu teimum eisini at hoyggja.

Lættari at fara í katólsku kirkjuna

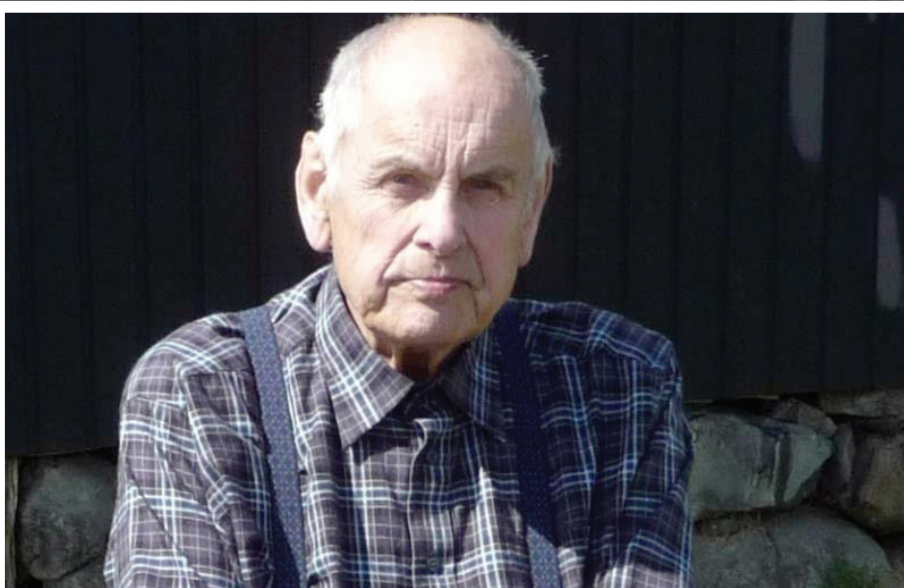
Pápi spurdi, um eg ikki gekk í kirkju, jú, eg gekk í katolikkakirkjuni. Hví eg gjørdi tað. Jú, greiddi eg frá, tað var nærri við. Hetta góðkendi hann.

Vit vóru í kirkju kl. 6 hvørt einasta kvøld til andakt. Sunnudag kundu vit fara til gudstænastu, um vit vildu. Vit kundi eisini fara í Havnar kirkju, men vit vóru altíð so seint uppi, at tað vara lagligast at fara til katólsku gudstænastuna.

Tað vóru ikki nógvir føroyingar, sum gingu í kirkju hjá katolikkunum. Tað vóru vist bara nakrar fáar familjur.

Anna sum konfirmantur í 1940.

Anna og Hilmar Kass gingu eru javngomul og gingu í sama flokki. Bæði fingur tey á hvør sín hátt samband við føroyskan politikk.

Tað var ein stórhending fyri sambandið millum Strendur og Havnina, at Tróndur varð keyptur í 1926. Her hava Anna og tey havt mangan túrin. Komandi ár verður koyrandi somu leið!